

PERIÓDICH REGIONALISTA INDEPENDENT,
de Literatura, Art, Montepíos, Varietats,
Noticias y Anuncios

Direcció: VILADOMAT, 164, 4.º - 1.º — Administració: TALLERS, 45, 1.º

SUSCRIPCIÓ:—Barcelona, una pesseta trimestre: fora, 1'50. — Un número sol, 10 céntims

Opinió de un organista

L'altre dia tinguèrem l'honra l'ésser visitats per un eminent pianista de reconeguda fama y distingit compositor dramàtic. Inútil és dir parlàrem de l'opereta *Pepita Giménez*.

Dit senyor, vingué acompanyat de l'organista de la Concepció y d'un altre a qui no vam conèixer.

En la conversació que s'entaulà, parlàrem de alta crítica musical y senyalàrem, entre l'insigne pianista y nosaltres, las ratllas generals d'amistat artística.

Mes a'l parlar de crítica, com se fá, com y quant se déu y 's pót fèr, l'organista citat digué que sols se déu fèr la crítica d'un obra, quant s'ha llegit, quant s'ha sentit y quant l'autor ha dit qu'ha estat ben executada.

Anem per orde d'exposició a estampar nostras observacions.

¡S'ha de lleir! Estem conformes y aixís deuría ferse, ja que per sèr fundada la crítica, si vól cumplir ab sa elevada missió ha de procurar l'que la fassi, tenir a má tots aquells elements de que directa ó indirectament s'ha valgut l'autor per sa obra, estudiantlos cada un en particular desde son principi científich, fins a'ls mes petits detalls didàctichs d'execució, per d'eixa manera véurer en total si respón a'l fi perseguit per son autor.

Pero per lleir s'ha de tenir l'obra. ¿Cóm s'obté? ¿Comprantla?

Això voldrían certs autors d'obras estrenadas.

Y se 'ns acut un dupte.

Tots los que a fèr crítica musical se dedican ¿saben de música? Los que no 'n saben ¿están en situació d'apreciar lo mérit lleint la partitura?

Contestin aquells que saben que la major part de'ls que fan crítica musical no conèixen de la música sino 'ls quatre elementals rudiments de solfeig, ¡y encara!

Aquí a'ls que a la crítica 'ns dediquem no 'ns és possible vegi nostre judici precedit de l'estudi de la partitura, perque són molts los mestres que no 's recordan de la crítica per enviarli sas obras; pero

si per' execrarla y difamarla quant son judici imparcial no és laudatori.

L'organista a qui objectem ¿s'ha cuydat de remètrer a cada diari que crítich musical tè, la partitura de tantas missas com se li han executat en públich? ¿Cóm se li han tingut que jutjar? Sentintlas.

Ve'us aquí, donchs, l'únich medi de que un se ha de valdrer per formar lo judici de l'obra.

Y, ara vè'l bo. ¿Quánt sabrem que han sigut ben executadas y, per lo tant, en estat de que l'crítich las censuri ó las alabi? ¿Qui ho tè de dir? ¿l'autor? Y ¿cóm ho dirá? Executantlas ó deixantlas executar en públich.

Aquet accepta l'obra quant hi ha qui, ab la suficiencia necessaria, disposa sa audició.

Y a'l ferho aixís, aquell tè dret a que l'obra estigui ben ensajada y surti perfecta y cabal sa interpretació. ¿Se dona sens reunir aquestas indispensables circunstancias? Donchs se fá mes que enganyar a'l públich que de bona fe ha cregut,—y paga per tal creencia,—sentir y véurer tot lo que l'autor ha escrit en l'obra.

¿Que resulta no estar prou ensajada? Donchs, com que l'públich no exigeix sino lò que li han promés, espera a que aquell intel·ligent, aquell que vè obligat a que las cosas quant se fan se fassin be, dongui, garantintlo ab son nom, la seguritat de que l'obra pót anar.

Y per final anem a posar un cas práctic. De la *Pepita Giménez* se n'han donat sis representacions, y encara hi ha qui diu no va surtir ben ajustada; que no 's feyan las notas que estaban escritas tal y com se tenian de fèr y que algún artista no havia comprés lo personatge que representaba.

A créurer a'l peu de la lletra la idea de'l mentat organista, ni l Sr. Amadeo Vives podia dir de l'obra lo que 'n digué, y recorrent l'escala fins a nosaltres, ni Lo TEATRO CATALA debía ni podia atrevir-se a dir aquesta boca és meva.

Las alabanzas y censuras no tenen valor: encara l'opereta no estaba ben ensajada.

De manera que l'obra de'l Sr. Albéniz no ha pasat per l'escenari de'l Liceo.

Ho diu l'organista de la Concepció: aqueixa és la opinió seva.

ARMANDO DE LA FLORIDA.

Revisia Teatral

Romea.—A falta d'estrenos importants, s'ha representat un' obra important, *Maria Rosa*, á benefici de 'l galán don Enrich Borrás.

¿Si ha tingut éxit? Tant com á Novedats, perque encara que algú artista no está á la altura de'l personatge que desempenya, en cambi altres, com l'actor cómich Sr. Capdevila, están a'l nivell de eminencia.

Y dient que 'l Sr. Borrás estigué acertadíssim com sem pre en lo paper de *Marsal*, resulta que entre ell, las senyoras Parreño y Monner, y 'ls senyors Capdevila, Santolaria, Serraclara y Rubio (que mereix especial menció), donaren á 'l drama que 'ns ocupa un bon desempenyo.

Novedats.—Pot dirse que la empresa d'aquet teatro, á cárrech de D. Salvador Mir, ha tirat la casa per la finestra ab motiu de representars'hi la antigua comedia demágica *Urganda la Desconocida*, que poch podía pensarse á la seva vellesa lluhir denou com está lluhint ab gran satisfacció de quants han anat, van y anirán á ferli la corresponent visita (que nosaltres recomanem) perque á aquesta senyora... obra, avuy se la vèu tan desconeguda y millorada, que potser ni 'l seu verdader pare la coneixeria.

Encara que lamentem un bon xich que un gasto tan crescut com és lo que porta aquest espectacle hagi tingut de ferse per una obra castellana en un escenari que molta part de vida ha donat a'l teatro catalá, 'ns aconsola lo véurer que l'element catalá ha contribuït en molta part tant á sa presentació com á sa execució.

La part de escenografia ó sigan las dinou decoracions novas que s'exhibeixen (algunas d'ellas verdaderament notables), foren confiadas a'ls pintors Srs. Chia, Moragas y Carreras.

Los bailables, executats á la perfecció per un distingit cos de ball, foren compostos y dirigits pe'l mestre don Ricardo Moragas á qui demaná 'l públich a'l final d'alguns números.

Lo director d'orquestra d'aqueix teatro don Ricardo Giménez va cuydarse de posar la música qu' en bastants números está apropiada.

Los figurins pèra 'ls trajos de 'ls personatjes, cos de ball, comparseria y demás, han anat á cárrech de'l conegut dibuixant D. Lluís Labarta qui ha demostrat novament sèr una especialitat en lo género.

Per lò que respecte a'l vestuari, mereix també elogis lo Sr. Santaliestra en quins tallers ha sigut construhit y 'l Sr. Estany per la part de atrés y decorat.

En quant á la execució, debem dir que avuy se trobarian pochs actors pèra executar tal obra com se mereix y de la manera que algú paper havia sigut representat per artistas celebrats que 's dedicaban exclusivament a'l género cómich, qualitat que 'ls falta á casi tots los que actualment la representan.

Mereix, no obstant, ferse menció per lo que 's distingeixen, de la Sra. Ména en lo personatge de protagonista, la Srta. Sala y 'ls Srs. Montero, Guitart, Martí y Fuentes.

Catalans actors, pintors, dibuixant y tots los qu' han contribuït á l' éxit, sols faltaba que 's traduhs lo llibre á nostra llengua, y atenent a'l gran luxe desplegat, allavors *Urganda la Desconocida* hauria sigui de nom y de fet *Urganda la Desconeguda*.—A.

Granvia.—Hi vent deixat de formar part de la companyia que actúa en aquest teatro la triple Sra. Mateu y 'l tenor cómich Sr. Huervas, hi han entrat la triple senyoreta Angustias Fernández y 'l barítono Sr. Carbonell.

Lo quadro de costums madrilenyas *De vuelta del vice-*

ro, ha tingut un éxit bastant regular, distingintse la Sra. Martí, Srta. Valdés y 'ls Srs. Güell, Alarcón, Alfonso y Fernández.—A.

~~~~~

La Mazurka saltadora

La mazurka saltadora
diuhen qu' és un ball cansat;
mes pe 'l jove que enamora
és lo ball mes inspirat.

L' ayre que aquet ball se porta
aviva 'l foch de l' amor,
y la passió mes sumorta
torna á glatir dins de'l cor.

La rojor de la donzella,
la fatiga de 'l donzell,
d' ella ne fa una rosella
y d' ell ne fa un rich clavell.

Com la pareja va estreta
per no cáurer tot ballant,
és un goig tan de voreta
l' amor anar declarant.

Ballant mazurka
no hi ha renyina
per la fadrina
ni pe'l fadri:

ballant mazurka
no hi ha minyona
la mes bufona
que negui 'l si.

Ballant mazurka
si á cau d' orella
li dius «estrella»,
ja hi neix l' amor;
sense entorbarse,

ballant mazurka,
a'ls vuyt compassos,
en los teus brassos
hi deixa 'l cor.

Qui la mazurka no balla,
quí la mazurka aborreix,
las sevas penas no acalla
y lo qu' és bo no coneix,

Es lo ball que mes inspira,
és de'ls balls lo mes picat,
és lo que mes cors regira
y de tots és lo mes grat.

No 'm vinguin ab habaneras
ni ab balls dolsos com l' arrop
qu' inspiran malas quimeras
tenint una noya aprop.

La mazurka saltadora
diuhen qu' és un ball cansat;
mes pe 'l jove qu' enamora
és lo ball mes inspirat.

LLUIS MILLÀ.

Secció de 'l Pirotécnic

Durant l' any 1895 s' han estrenat 89 obras catalanas, segons nota que publica un setmanari que fa 'l balans: 65 ho han sigut en nostra capital, 24 á fora.

Algú periódich diu que aixó demostra la vida de que gosa 'l Teatro catalá.

Y jo dich que qui aixó diu, no sab be lò que diu, puig precisament denota la decadencia de la escena catalana; y com una institució decadent está prop de morir, lò que 's desprén de la estadística és la propera mort de 'l teatro regional.

¿Hem de jutjar pe 'l número ó per la classe de las obras? ¿per la quantitat ó per la calitat?

Si, com jo crech, lò important, lò que ha de tenir transcendencia és lo mérit ¿pòt dirse que gosa de vida un teatro quins autors han donat poquíssimas obras originals? ¿y entre aquestas pocas, poquíssimas de savia catalana? ¿y entre aquestas, poquíssimas de prou forsa

atractiva? i entre aquestes darreres, la de més transcendència o siga *Maria Rosa* de Guimerà, estrenada en nostra llengua després de haver pagat tribut a la escena castellana per l'estrany procedir de son notable autor?

No 'ns adulem, que la adulació és perjudicial: lo teatro català necessita un esforç suprem per part de 'ls autors bons y per part de las empreses. Si no 'l fan, las consecuencias serán funestas.

Ha sigut nomenat Director de l'Institut lo Sr. Cortesón. Es Rector de l'Universitat lo Sr. Casaña y Leonardo; Director de la Escola de Comers, Blasco; de la Normal, Alvarez; d'Enginyers, Sánchez Pérez; Arquitectura, Del Villar; Biblioteca, Morano; Náutica, Gómez Arias.

De manera que 's pòt reformar lo ditxo «Hostes vindrán que de casa 't treuran» dient que ja han vingut y ja 'ns han tret.

No mes lo Seminari qual director no 's nombra a Madrid, està dirigit per un català, l' il·lustrat doctor don Antonio Forcada.

LO POLVORISTA.

Secció de Montepios

Ara està sobre 'l tapete, com vulgarment se diu, la qüestió de montepios. A primers d'any és quant la major part d'ells celebren las Juntas generals ordinarias per' aprobació de comptes y renovació de càrrechs. De manera qu'és aquet període, per las germandats, lo de la efervescència electoral.

Uns setcents n'hi ha en nostra ciutat y pobles vehins, y entre tots contan a lo menos ab cent mil associats. Calcularse pot ab aquet dato 'l moviment que això porta, ab motiu de ferse las Juntas de Janer y Febrer.

La importancia d'aqueixas reunions és innegable, importancia que creixerà aquest any, perque moltes associacions donarán compte de la formació de la nova societat quo ab lo títol de *Unión y Defensa de los Montepios* conta ja ab la adhesió de un número considerable de las de Barcelona.

Es, doncas, útil avuy parlar de lò que pòt sèr aquet centre d'unió, a fi de que 'ls montepios que no han tingut representació en la Comissió de Directors qu'han formulat las Bases aprobadas, o que no han assistit a las dos reunions magnas tingudas en lo Foment de'l Treball Nacional, sàpigan lo bè que ha de reportar en general la Germandat de Directors que s'ha creat recenent en nostra ciutat.

¿Què 's proposa la *Unión y Defensa de los Montepios*? Vetllar pèra 'ls interessos de totas las germandats que 'n formin part.

Y això, ¿cóm podrà ferho?

Donant mes ampla esfera de acció a l'auxili mutu; fent que la Junta Directiva que 's ha de nomenar a'l constituirse legalment la *Unión y Defensa*, estudihi be 'l reglament qu'ha de redactar en virtut de la base 11.ª y qu'abarqui punts de vista que no estigan compresos en los estatuts de cada germandat adherida; no ficantse per res en los assumptos interiors de cap d'ellas; buscant medis de que aquestas no surtin gravadas en sos interessos a'l ingressar en la *Unión*, sino que ab lo sòl fet de serne pugan obtenir ventatjas económicas y verdaders ahorros; proporcionantlos la manera de estalviar-se 'ls malts-de-caps que a voltas los causa 'l cobro de papeletas; proposant y realisant la forma de que las ventatjas d'aqueixa *Unión* arribin a tots los associats de'ls montes adherits; treynt d'apuros en determinadas ocasions y baix un sistema ben estudiat, a aquellas germandats que 's trobin ab falta de capital per atendre a pagos de malalties; procurant evitar qüestions desagradables devant de 'ls tribunals; repelint los atropellos injustos d'autoritats y corporacions autoritarias; en fi, constituintse la *Unión y Defensa de los Montepios* en garantia y salvaguardia de tot lo referent a'l mutu socorro y a'l verdader progrés y adelantamiento de tan noble institució.

Importantissims han de sèr los fruyts d'aqueixa unió si la Junta Directiva que 's nombri obra ab acert.

Per aquet motiu excitam a totas las germandats que mirin ab cuydado aquesta idea (pròxima a plantejarse en lo terreno de la práctica) y que procurin adherirse a la *Unión y Defensa de los Montepios* ab arreglo a las Bases de constitució; puig no hi ha dupte que la cosa ha de reportar grans resultats.

Res hi vól dir que las Bases sigan ara poch concretas: ellas bastan pèra que la unió 's fassi, y nosaltres que sabem de cert lo que s'ha parlat en las varias sessions de la Comissió de Directors que las ha proposat, hem vist alguns projectes presentats que comprenen punts molt ventatjosos é innovadors que dita Comissió no ha volgut adoptar en las Bases constitutivas, per créurer qu'això és tasca propia de la Junta Directiva que ha d'arrodonar lo plan transcendental qu'enclou la idea de formarse la unió.

Un altre dia tractarem mes d'aquet particular y donarem compte d'un projecte detingut y madurament pensat, que 's presentarà potser a la consideració d'algunas juntas generals y que son autor pensa somètrer a'l judici y examen de la premsa, tant per sèr obra d'un periodista, com per' que 'ls diaris prenguin la part que 'ls pertoca tractantse de contribuir a il·lustrar la opinió pública.

Las Juntas han de respóndrer adherintse a la *Unión y Defensa de los Montepios* y no duptem que la premsa local ajudarà a la consecució de'l fi que convé s'obtinga en favor de nostre poble.

—Demà celebrarà la Junta General lo Montepio de las Dolors baix la advocació de la Sta. Espina. De l'estat de comptes se dedueix qu'a fi de 1894 tenian 51 pessetas en Caixa y a fi de Desembre darrer lo capital ha aumentat fins a Ptas. 602'36.

Respecte aquesta germandat, sabem que durant molt temps que 'n va sèr Director D. Joseph Creus, quatre individus d'una sola familia van cobrar 864 pessetas haventne pagat per cuotas 576: es dir, van realisar unas ganancias de 288 pessetas. Hi havia individu de la tal familia que en un mateix any estava dos vegadas malalt: ¿de conveniencia?

Si tots los germans hi haguessen tingut la familia y tots 's haguessin aprofitat tant de'ls fondos *per malaltias*, ¡quin cop d'espina a la Sta. Espinal!

—San Jordi y la Mare de Dèu de Monserrat ja no són protectors de'l montepio *El Progreso Nacional*.

Algú debía véurer que la protecció santa no valia per fer aumentar lo capital ni per privar que continuament se gastés tot lo que 's recauda, y va obrar santament a'l treurer los sants patrocinadors.

Veyam si ara gastarà tant o mes qu'avans y si cobrarà tothom de la germandat renovada y espanyolisada. Aixís sia.

—Lo *Montepio Nacional* celebrarà demà la Junta General ordinaria. Aquet Montepio és de'ls mes acreditats.

—També té disposada per demà la Junta General lo *Montepio Català* que en poch temps ha adquirit gran importancia. Es de créurer que hi assistiran molts associats, donada la transcendencia d'alguns assumptos que 's tractaran.

Aquesta germandat, junt ab los estats de comptes reparteix una Memoria de la Junta de Govern que demostra 'l zel d'aquesta en administrar la associació. Es una innovació digna de sèr imitada.

—El *Amparo Moderno* se reunirà diumenje 2 de Febrer, en Junta General.

Sabem que en aquesta germandat hi ha una guineu que no las pòt haver, y ja se sab que la guineu quant no las pòt haver... diu que són verdas.

Se fan treballs per' desbaratar la bona marxa que té; mes tots se tornaran aygua-poll.

Repertori de fora

Olot 19 de Janer

Diumenje darrer va donarse en lo teatro 'l benefici de 'l Director de la companyia D. Antón Coll.

Va representarse 'l drama *La insurrección cubana* y un monólech casi sense títol, perque no és títol lo posar signos gramaticals.

Si 'l beneficiat l'hagués representat ab signos en lloch de ferho per medi de paraulas, hauria resultat un passatemps per muts, y no s'hauria apreciat cap de 'ls xistes de bona lley ni 'l fragment sentimental que conté.

També 's va estrenar *El vil metal*, de Aulès, per las Sras. Batestrini y López y 'ls Srs. Coll, Homs, Valmajó, Mestres y Plegamans.

Lo beneficiat ha d'estar content, perque era molta la concurrencia.—M.

Reunions particulars

ATENEU DE SANT ANTONI.—Diumenge celebrà una vetllada qu' va estar concurregada. Van distingir-se en la part musical la Sta. Fernández, y un' altra cantant ab veu d' angel la fragment de *La cola del Diablo* acompanyantse ella mateixa a'l piano ab molta maestria; 'l Sr. Manuells (tenor), lo Sr. Albareda (baritone) 'l senyor Boadella que domina completament lo violi, y 'l Sr. Vilalta (pianista). En la part literaria's van distingir los noys mimats d' aquesta societat Srs. Cabré y Rossen-dó; los demés van cumplir bé.

Per obsequiar á las senyoretas se va acabar ab un ball de societat.—M.

CASTALIA.—Molt bon desemenyo va tenir la co-media *Lo mas perdut*, representada pe'ls Srs. Altí-mira, Mariages (F.), Terrés, Baldebey, Plandolit, Prats, Arias, Casas y Fargas. Tinguèrem ocasió d' apreciar lo mérit de la Sra. Vitales, encarregada de 'l paper d' *Es-peransa*.

Un bateig á cop de punys, representat lo mateix dia, va sèr molt ben rebut per la concurrencia.—Jo.

SOCIETAT CATALUNYA.—Lo passat diumenge va estrenarse un drama castellá en tres actes, titulat: *Ma-ria*. L' autor va sèr aplaudit, com aixís també la senyore-ta Panadés y 'ls Srs. Mercader, Caralt y Pau.

Tambè representaren las obras *El Arcediano de San Gil* y *Los tres toms*.

CASSINO ARTESÁ (Gracia).—Concurregadas se veuhen las funciones que dona aquesta societat.

En la de 'l diumenge hi figuraba 'l drama *El arcediano de S. Gil*, en lo qual sé distingí notablement lo director Sr. Jané, que tingué rasgos dignes de lloansa. L' Sr. Mateu, en lo protagonista, bastant acertat pero ab poch re-lleu. Lo Sr. Galindo, regular, y la Sta. Casao faltada de entonació.

També's va representá la comedia *La pubilla de'l Vallès*, en que feren las delicias de'l públich la Sra. Rodés, Sta. Casao (que hi va estar molt bé) y 'ls Srs. Amat, Mateu, Galindo, Serra y Rodón.—R. M.

Saló de descans

Avuy donem per folletí las planas 25 á 32 de la co-media *La carta de 'l fill de 'n Roch* original de nostre Director D. Joan Perelló y Ortega.

—La companyia de 'l galan D. Emilio Graells, repre-sentarà demà en lo teatro de 'l Masnou 'l drama *La in-surrección de Cuba*.

—En lo teatro de 'l Circo Barcelonés estrenarán aviat un altre drama de circumstancias, titulat: *Máximo Gómez ó Los tigres de la manigua*.

—Un diari de Tarrassa diu que la comedia *Trampas!* estrenada en lo teatro Romea, és de D. Manuel Ribot y Serra, director de *La Revista de Sabadell*. Per lo vist, 'l autor de la noticia que dona *Egara*, ha sentit campanas y no sab ahont. Es de *Rovira* y Serra la comedia y no de Ribot y Serra ó sigan duas eynas de fuster.

—S' ha posat á la venda a'l preu de un ral la casi-monó-lech en vers *L' embaixador de 'l ivern*, de D. Joseph Asmarats, estrenat en lo teatro Principal de Gracia, y qual obreta recomanem a'ls aficionats per' que és propia per' representarse en la present temporada d' ivern.

GEROGLIFICH

DDPII

La

Soluciones á las cavilaciones de'ls núms. 260 y 261

Número 260.—XARADAS: *Sabata*.—*Cafetera*.—*Melodrama*.

Número 261.—LOGOGRIFO: Evaristo.

Los noms de'ls senyors que van remétrer las de'l 260, van publicarse en lo número 261. D' ells han enviat la solució de 'l logogrifo de'l 261 los Srs. Gratallops, Pep de'ls Ous y Car-quinyoli que poden recullir cada un las tres pessas cómicas ofertas com á premi. A'l primer de'ls que envihin las d' avuy y de'l número 264, se li regalará una carpeta d' escriptor.

Dissapte contestarem tota la correspondencia particular.

SANTASUSANA

Santasusana • Santasusana

MÁQUINAS PER' CUSIR Y PER' FER MITJA

Aparatos de péndrer dutxas

PREUS SENS COMPETENCIA

Carrer de 'l Carme, 34. — BARCELONA

ARXIU Y COPISTERÍA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

• JUAN AYNE •

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~
Guitarras desde 5 pesetas.

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

La Gran liquidación

La casa que da los muebles más sólidos y más baratos

UN MOBILIARIO NON PLUS ULTRA

Una cama de Viena ó de hierro (matrimonio), un sommier, un colchón, una cómoda con marmol, 6 sillas regilla, una mesa noche, un espejo, una mesa comedor, 6 sillas y un palanganero,

todo por 30 duros

Hay camas de Viena con somier, colchón y almohada

A 32 PESETAS

Riera Alta, núm. 48 - Barcelona

CASAS RECOMENADAS

Magatzem de pell de **J. Pous**, Freixuras, 6.

Sastrería de teatros, de E. Vasallo Malatesta, Asalto 14

Botiga de calsat de **Francisco Grau**, Plassa de Santa Ana 23.

Fotografia de **A. S. (Xatart)**, Carme, 3, tercer.

Taller de atrás de **E. Vidal**, Ronda S. Pau, 48.

Imp, Pujol y Comp.^a, Tallers, 45